

JAK MÓWIMY...? GRAMATYKA ANGIELSKA – ŁATWA I PRZYJEMNA

IZABELLA RODZIK-SAMBIERSKA

ISBN: 978-83-7561-105-2
format 165/235, oprawa miękka
liczba stron: 244
cena: 29,90 zł

Książka jest przeznaczona dla uczących się języka angielskiego od podstaw, zwłaszcza dla młodzieży: gimnazjalistów, licealistów, maturzystów, studentów, a także dla nauczycieli, którzy chcą zmienić metodę nauczania. Punktem wyjścia do omawiania poszczególnych zagadnień nie jest język angielski podzielony na części mowy i konstrukcje gramatyczne według tradycyjnej klasyfikacji stosowanej w lingwistyce, lecz sposób myślenia i struktury typowe dla języka polskiego. W poszczególnych rozdziałach omówiono podobieństwa w gramatyce obu języków, ale szczególnie mocno zaznaczono różnice, stwarzające wiele trudności uczniom.

Książka składa się z 39 krótkich rozdziałów i aneksu. Każdy rozdział jest zakończony podsumowaniem, tabelką, zestawieniem, tam gdzie wymagał tego temat. Opracowanie zawiera całościowy wykład gramatyki angielskiej.

Spis treści

Od Autorki	11
Wstęp	13
O języku angielskim – króciutka historia. Przeczytaj, będziesz mądrzejszy! ..	13
O języku angielskim ogólnie. Przeczytaj, będziesz wiedział więcej!	16
1. O czasowniku i czasach	21
2. Jak mówimy o teraźniejszości?	24
2.1. Present Simple – Czas teraźniejszy prosty	24
2.2. Present Continuous – Czas teraźniejszy ciągły	29
3. Jak mówimy o przeszłości?	32
3.1. Past Simple – Czas przeszły prosty	33
3.2. Past Continuous – Czas przeszły ciągły	36
3.3. Past Perfect Simple – Czas zaprzeczony prosty	39
3.4. Past Perfect Continuous – Czas zaprzeczony ciągły	40
3.5. Czasowniki modalne + have + Past Participle O przeszłości z punktu widzenia teraźniejszości	42
3.6. Wyrażenia <i>used to</i> i <i>would</i>	46
3.7. Conditional Sentences Type III – Zdania warunkowe typ III	47
4. Jak mówimy o przeszłości powiązanej z teraźniejszością?	47
4.1. Present Perfect Simple – Czas przeszło-teraźniejszy	48
4.2. Present Perfect Continuous – Czas przeszło-teraźniejszy ciągły	51
5. Jak mówimy o przyszłości?	53
5.1. Future Simple – Czas przyszły prosty	54
5.2. Wyrażenie <i>to be going to</i>	55
5.3. Present Continuous – Czas teraźniejszy ciągły	55
5.4. Future Continuous – Czas przyszły ciągły	56
5.5. Future Perfect – Czas przyszły dokonany	56
5.6. Future Perfect Continuous – Czas przyszły dokonany ciągły	57
5.7. Future in the Past – Czas przyszły w przeszłości	57
5.8. Future Perfect in the Past – Czas przyszły w przeszłości	58
5.9. Present Simple – Czas teraźniejszy prosty	58
6. Jak znamy rodzaje pytań?	59
6.1. General Questions – Pytania ogólne	60

6.2. Specific Questions – Pytania szczegółowe	60
6.3. Direct Questions and Indirect Questions – Pytania pośrednie i pytania bezpośrednie	61
7. Jak mówimy, gdy przytaczamy czyjąś wypowiedź?	62
7.1. Sequence of Tenses – Zasada następstwa czasów	62
7.2. Direct Speech and Indirect Speech (Reported Speech) – Mowa niezależna i mowa zależna	63
8. Jak mówimy: <i>kiedy... , to... ?</i>	68
8.1. Time Clauses – Zdania czasowe	68
9. Jak mówimy: <i>jeśli... , to... ?</i>	69
9.1. Conditional Sentences Type I – Zdania warunkowe typ I	69
10. Jak mówimy: <i>gdyby... , to by... oraz gdyby... , to by był... , czyli rozważanie sytuacji terażniejszej i przeszłej związanych z warunkami</i>	70
10.1. Conditional Sentences Type II – Zdania warunkowe typ II	70
10.2. Conditional Sentences Type III – Zdania warunkowe typ III	71
10.3. Mixed Conditionals – Zdania warunkowe mieszane	72
11. Jak mówimy, gdy wyrażamy życzenie, żal lub wolelibyśmy, żeby jakaś sytuacja zaistniała?	73
11.1. Wyrażenia <i>I wish... itp., I'd rather...; Jaka szkoda/Żałuję, że.../</i> <i>Chciałbym/Wolałbym, żeby...</i>	73
12. Jak mówimy: <i>żeby, ażeby, żeby nie, aby?</i>	75
12.1. Konstrukcja zdaniowa S + V + O + Infinitive z <i>to</i> i bez <i>to</i>	76
12.2. Konstrukcja zdaniowa typu: czasownik w formie rozkazującej + O + Infinitive	76
12.3. Bezokolicznik celu i zdania celowe	77
12.4. Wyrażenie: <i>I'd better go (I had better go)</i>	78
13. Jak mówimy, gdy chcemy spowodować, aby jakaś czynność została dla nas wykonana, ale nie wymieniamy wykonawcy?	78
13.1. Konstrukcja zdaniowa z <i>have</i> – kausatywne użycie	78
14. Jak zbudujemy zdanie, gdy chcemy powiedzieć, że coś nas denerwuje?	79
15. Jak mówimy: <i>zrobion/y, -a, -e, -o, tzn. kiedy nie wskazujemy, kto wykonał czynność?</i>	80
15.1. Past Participle – Imiesłów bierny	80
15.2. Passive Voice – Strona bierna	81
15.3. Inne sposoby mówienia w formie bezosobowej	83

16. Jak mówimy <i>robiąc</i>, a jak <i>zrobiwszy</i>?	86
16.1. Present Participle – Imiesłów współczesny (czynny)	86
16.2. Perfect Participle – Imiesłów uprzedni	86
17. Jak mówimy, gdy chcemy coś podkreślić w naszej wypowiedzi?	87
17.1. Inwersja w dopowiedzeniach	87
17.2. Dopowiedzenie bez inwersji	89
17.3. Inwersja stylistyczna	89
17.4. Wyrażenia emfatyczne	92
17.5. Konstrukcja zdaniowa <i>it is him who...</i> oraz <i>ever</i>	92
17.6. Zaimki emfatyczne	93
17.7. Zdania wykrzyknikowe z <i>but</i> i <i>though</i>	93
18. Trudna rzecz w gramatyce angielskiej	94
18.1. Modal Verbs – Czasowniki modalne	94
18.2. Auxiliary Verbs – Czasowniki posiłkowe	100
19. Jak mówimy, gdy chcemy za pomocą czasowników modalnych wyrazić pewne stany lub czynności?	101
19.1. Możliwość w sensie przypuszczenia – Probability or assumption ..	101
19.2. Pewność – Certainty	102
19.3. Powinność, rada – Obligation, advice	103
19.4. Pozwolenie – Permission	103
19.5. Wyrażanie prośby – Asking for a favour	104
19.6. Przymus, nakaz, zakaz – Obligation, prohibition	105
19.7. Brak przymusu, zakazu – No obligation, no prohibition	106
19.8. Wymówka, irytacja, życzenie – Reproach, irritation, wish	106
19.9. Wymówka, rada – Reproach, advice	107
19.10. Przypuszczanie na temat pogody	107
20. Jak mówimy: <i>jestem przyzwyczajony do</i>?	108
20.1. Wyrażenie typu <i>I am used to</i> + Gerund/rzeczownik	108
21. Jak mówimy: <i>prawda? nieprawda? naprawdę? lub tak jest, nie, nie jest</i>, odpowiadając krótko na pytanie	108
21.1. Question Tags – Pytania skrócone	108
21.2. Echo Questions (Echo Tags) – Pytania wyrażające zdziwienie	110
21.3. Krótkie odpowiedzi	111
21.4. <i>So</i> – tak, <i>not</i> – nie, na końcu zdania	112
22. Kiedy mówimy <i>tell, say, speak, talk, make lub do</i>, a także o innych słówkach mylnie używanych	112
23. Jak mówimy, gdy chcemy coś rozkazać lub zakazać?	116

23.1. Rozkazy – Orders	117
23.2. Zakazy – Prohibitions	117
24. Jak mówimy, gdy chcemy utworzyć rzeczownik od czasownika, np. <i>pływać – pływanie</i>?	118
24.1. Gerund – Rzeczownik odsłowny	118
24.2. <i>Do jedzenia, do zrobienia</i>	122
25. Jak mówimy używając rzeczowników: <i>stół – stoły, wół – woły</i>?	123
26. Jak mówimy, gdy chcemy powiedzieć, czyja jest dana rzecz?	129
26.1. Saxon Genitive – Dopełniacz saksoński	129
27. Bardzo trudna rzecz w gramatyce angielskiej: przedimki	131
27.1. Indefinite Article – Przedimek nieokreślony: <i>a</i> i <i>an</i>	132
27.2. Definite Article – Przedimek określony: <i>the</i>	133
27.3. Przed tym samym rzeczownikiem: przedimek zero (brak przedimka), <i>a</i> lub <i>an</i> i <i>the</i>	137
27.4. Przed tym samym rzeczownikiem: przedimek zero (brak przedimka) i przedimek określony <i>the</i>	139
28. Jak mówimy: <i>który, -a, -e, którzy</i> oraz <i>co</i> w odniesieniu do całego zdania?	143
28.1. Relative Pronouns – Zaimki względne	143
28.2. Relative Clauses (Defining/Restrictive, Non-defining/Descriptive) – Zdania przydawkowe	144
28.3. <i>Który</i> wyrażony bezokolicznikiem	146
28.4. <i>Which</i> , a nie <i>what – co</i> w zdaniu złożonym wyrażone za pomocą <i>which</i>	147
29. Jak mówimy, gdy chcemy użyć słówka <i>że</i> innego niż <i>that</i>?	147
29.1. Infinitive Present i Perfect	147
30. Jak mówimy, gdy chcemy powiedzieć, że jedną rzecz wolimy bardziej niż drugą?	148
30.1. Wyrażenia <i>I prefer, I'd prefer</i>	148
30.2. Wyrażenie <i>I'd rather</i>	149
31. Jak mówimy, gdy chcemy określić, jaka jest dana rzecz lub sytuacja, np. <i>ona jest piękna, zebranie było ciekawe</i>?	149
31.1. Adjective – Przymiotnik	150
31.2. Kolejność przymiotników w zdaniu	151
31.3. Comparisons – Stopniowanie przymiotników	152
31.4. Wyrażenia używane w porównaniach z przymiotnikami	153

32. Jak mówimy, gdy porównujemy dwie rzeczy ze sobą, używając wyrażenia, że coś jest <i>takie jak...</i>?	155
32.1. Użycie <i>as</i> i <i>like</i>	155
33. Jak mówimy, gdy chcemy opisać działanie lub stan, np. <i>on mówił długo, ona wyglądała pięknie?</i>	156
33.1. Adverb – Przysłówek	156
33.2. Comparisons – Stopniowanie przysłówków	158
33.3. Wyrażenia używane w porównaniach z przysłówkami	158
33.4. Miejsce przysłówka w zdaniu	161
34. Jak mówimy, gdy chcemy się posłużyć zaimkiem?	163
34.1. Personal Pronouns – Zaimki osobowe	164
34.2. Demonstrative Pronouns – Zaimki wskazujące	165
34.3. Reflexive Pronouns – Zaimki zwrotne	165
34.4. Emphatic Pronouns – Zaimki emfatyczne	166
34.5. Possessive Pronouns – Zaimki dzierżawcze	166
34.6. Interrogative Pronouns – Zaimki pytające	167
34.7. Indefinite Pronouns – Zaimki nieokreślone	167
34.8. Zaimek <i>one</i>	171
34.9. Konstrukcja rzeczownik + <i>of</i> + zaimek dzierżawczy	171
35. Jak mówimy <i>nigdy i nigdzie nie widziałem żadnego UFO?</i>	171
35.1. Zasada jednego przeczenia	171
36. Jak mówimy <i>zgaś ogień, a jak zgaś to?</i>	172
37. Jak mówimy, gdy chcemy ogólnie określić, ile czegoś jest: <i>dużo, mało, kilka, trochę, około, nic?</i>	173
38. Jak mówimy, gdy posługujemy się liczbami?	176
38.1. Cardinal Numerals – Liczebniki główne	176
38.2. Ordinary Numerals – Liczebniki porządkowe	178
38.3. Repeating Numerals – Liczebniki wielokrotne	179
38.4. Multiplicative Numerals – Liczebniki wielorakie	180
38.5. Wyrażenia matematyczne – Mathematical Expressions	180
38.6. Ułamki – Fractions	181
38.7. Daty – Dates	181
38.8. Godziny – Hours	182
38.9. Telefony – Telephones	184
39. Wyrażenia różne	184
Aneks	191
1. Wykaz ważniejszych czasowników nieregularnych	191

2. Wykaz ważniejszych czasowników złożonych, czyli czasowników frazowych – <i>Phrasal Verbs</i>	197
3. Wykaz ważniejszych przyimków	206
4. <i>Linking Words</i> , czyli słówka łączące	232
5. Interpunkcja, czyli znaki przestankowe i zasady ich stosowania w języku angielskim	238
Bibliografia	243

1

O czasowniku i czasach

Czasownik jest to część mowy, która odpowiada na pytanie „co robić?”, np. *jeść, chodzić, pisać* – *to eat, to walk, to write*. Taka forma czasownika to bezokolicznik (*Infinitive*). Bezokolicznik w języku angielskim może wystąpić z cząsteczką (partykułą) „to” lub bez „to”.

W języku angielskim występują:

1. Czasowniki regularne (*Regular Verbs*)
2. Czasowniki nieregularne (*Irregular Verbs*)
3. Czasowniki modalne (*Modal Verbs*)
4. Czasowniki posiłkowe (*Auxiliary Verbs*)
5. Czasowniki złożone (*Phrasal Verbs*)

Czasowniki regularne to takie, które tworzą czas przeszły i imiesłów bierny przez dodanie do nich końcówki *-ed* lub *-d*, np. czas przeszły od czasownika *work* (pracować) to *worked*, imiesłów bierny – *worked*; od czasownika *like* – *liked, liked*.

Czasowniki nieregularne to takie, które mają swoje własne (pochodzące z czasów historycznych) formy czasu przeszłego i imiesłowu biernego, których trzeba się nauczyć na pamięć. Lista takich czasowników znajduje się w słownikach i podręcznikach do nauki języka angielskiego (zob. s. 191).

Czasowniki regularne i nieregularne mają trzy podstawowe formy:

- bezokolicznik (*Infinitive*),
- czas przeszły (*Past Simple*),
- imiesłów bierny (*Past Participle*).

Zarówno jedno, jak i drugie tworząc czas teraźniejszy *Simple Present* przybierają końcówkę *-s, -es* w trzeciej osobie liczby pojedynczej, pytania i przeczenia tworzą za pomocą *do, does*, a w czasie przeszłym *Simple Past* posługują się *did* (pytania i przeczenia).

Czasowniki modalne to grupa takich czasowników, które „modelują”, tzn. określają sposób wygłaszania naszych sądów, opinii itp. Słowo „modalny” pochodzi od łacińskiego słowa *modus* (sposób). Nasze zdanie na jakiś temat możemy wygłosić w trybie oznajmującym, np. *pada deszcz*. Ale możemy ten nasz sąd wyrazić w sposób przypuszczający: *może padać deszcz* lub też kategorię: *musi padać deszcz*. **Czasowniki modalne wyrażają możliwość, powinność, zamiar, konieczność, prawdopodobieństwo itp.** W języku angielskim charakteryzują się także tym, że nie tworzą czasów i nie odmieniają się przez osoby. Czasowniki te to: *can (could)* – *móc, umieć, potrafić*; *may (might)* – *móc* (w sensie pozwolenia); *must* – *musieć*, *will (would)* – *chcieć*; *shall (should)* – wyraża powinność, obo-

wiązek; **ought to** – *powinno się*. Do tej grupy można też zaliczyć czasowniki takie jak: **need** – *potrzebować*, **dare** – *ośmielić się*, **used to** – *mieć zwyczaj*.

Czasowniki posiłkowe to: **to be** – *być*, **to have** – *mieć*, **to do** – *zrobić*. Jednak takie znaczenie mają one tylko wtedy, gdy występują w swoim podstawowym znaczeniu, wtedy też odmieniają się przez osoby i czasy. Kiedy pomagają tworzyć formy czasów innych czasowników, tzn. kiedy spełniają funkcję pomocniczą, tracą swe podstawowe znaczenie.

Czasownik w zdaniu występuje w formie osobowej, tj. odmienia się przez osoby, określając, kto wykonuje daną czynność, np. ja, ty, on, my. Określa także, w jakim czasie była wykonana czynność: teraz, czy w przeszłości, czy będzie wykonana w przyszłości.

Czasownik poza zdaniem ma formę bezokolicznika. Bezokolicznik może występować w stronie czynnej, np. **to take** – *brać* lub biernej, np. **to be taken** – *być brany*.

Stronę bierną tworzymy za pomocą czasownika **to be** plus trzecia forma (*Past Participle*) odmienianego czasownika. Jeśli chcemy użyć bezokolicznika w formie przeczącej, to wstawiamy przed nim **not**, np. **to take – not to take**.

Czasowniki złożone są to czasowniki składające się z czasownika i tzw. partykuły przysłówkowej (np. **away, out, off**) lub przyimka (np. **in, to**). Czasownik zmienia swoje znaczenie w zależności od tego, z czym się łączy.

Anglicy są bardzo precyzyjni w określaniu, jak i kiedy wykonywana jest, była lub będzie dana czynność. W języku polskim zdanie *piję mleko* jest zbudowane tak samo, gdy chcemy powiedzieć, że w tej chwili piję, gdy o tym mówię i gdy chcę powiedzieć, że w ogóle piję mleko. Albo *piłem mleko wczoraj i wczoraj o piątej piłem mleko, jutro będę pił mleko i jutro o piątej będę pił mleko*. Żeby wypowiedź sprecyzować, dodajemy określenia *teraz, codziennie, wczoraj, jutro*, ale czasownik w orzeczeniu zdania nie zmienia się. Natomiast Anglik taką różnicę wyraża nie tylko przez dodanie określeń **always, often, every day, now, this week, a week ago, tomorrow** itp., ale przez różnicę w budowie orzeczenia. Dla określenia czynności prostej, jednorazowej, regularnej, zaistniałej na krótko ma czasy proste (*Simple*), a dla czynności, która trwała dłużej, bez przerwy – czasy ciągłe (*Continuous*). Poza tym ma takie czasy, które nie istnieją w języku polskim, np. czas przeszło-teraźniejszy prosty i ciągły (*Present Perfect Simple* i *Present Perfect Continuous*), a także czas zaprzeczony prosty i ciągły (*Past Perfect Simple* i *Past Perfect Continuous*), który dawniej był także używany w języku polskim. Nazwy czasów mogą być określane dwojako: np. *Simple Present* lub *Present Simple*. Mają też pełną nazwę, np. *The Simple Present Tense*. (Jeśli użyjemy w nazwie słowa *tense*, to musimy też użyć na początku przedimka *the*.) Słowo *tense* oznacza czas gramatyczny, *time* to czas fizyczny, wymiar, w którym żyjemy. Nazwy czasów piszemy zawsze dużą literą. Poniżej podano wykaz czasów, którymi Anglicy opisują czynności zaistniałe w trzech wymiarach czasowych: przeszłości, teraźniejszości i przyszłości.

Wykaz czasów w języku angielskim

PRZESZŁOŚĆ	TERAŻNIEJSZOŚĆ	PRZYSZŁOŚĆ
<p>Past Simple <i>I worked a lot last week.</i> (yesterday, a week ago, last month, in 2004, in June itp.)</p>	<p>Present Simple <i>I work every day.</i> (every day, often, usually, always itp.)</p>	<p>Future Simple <i>I will work tomorrow.</i> (tomorrow, next day, soon itp.)</p>
<p>Past Continuous <i>I was working yesterday at five.</i> (yesterday at five, while, when)</p>	<p>Present Continuous <i>I am working now.</i> (now, at present, at the moment itp.)</p>	<p>Future Continuous <i>Tomorrow at five I will be working.</i> (tomorrow at five itp.)</p>
<p>Past Perfect Simple <i>I had worked before he came from school.</i> (czynność wcześniejsza) 1. Past Perfect Simple 2. Simple Past</p>		<p>Future Perfect <i>I will have finished my work by the time he comes from school.</i> (by the time, by Monday itp.)</p>
<p>Past Perfect Continuous <i>I had been working before he came from school.</i> (czynność wcześniejsza) 1. Past Perfect Continuous 2. Past Simple</p>		<p>Future Perfect Continuous <i>I will have been working.</i> (czas ten wychodzi z użycia)</p>
<p>Present Perfect Simple <i>I have worked a lot recently.</i> (recently, lately, this week, for, since, yet, just itp.)</p>		<p>Future in the Past <i>I would work.</i></p>
<p>Present Perfect Continuous <i>I have been working for two hours.</i> (for two hours, since Monday itp.)</p>		<p>Future Perfect in the Past <i>I would have worked.</i></p>

2

Jak mówimy o teraźniejszości?

- **Present Simple** – Czas teraźniejszy prosty
- **Present Continuous** – Czas teraźniejszy ciągły

2.1

Present Simple – Czas teraźniejszy prosty

Gdy mówimy o czymś, co w sensie ogólnym ma miejsce w teraźniejszości, to zarówno w języku polskim, jak i angielskim użyjemy czasu teraźniejszego, po angielsku nazywanego *Present Simple*. Jest kilka sytuacji, kiedy w języku angielskim użyjemy tego czasu:

1. Jeżeli chcemy powiedzieć, że robimy coś często, zwykle, codziennie, że jakiś stan ma zawsze miejsce (np. *Codziennie myję zęby. – I brush my teeth every day. Mieszkam w Warszawie. – I live in Warsaw.*), użyjemy czasu \longrightarrow PRESENT SIMPLE
 - Czynność wykonywana zwyczajowo, regularnie, często, od czasu do czasu: *every day, usually, often, always, sometimes, seldom*
 2. Jeżeli mówimy: *Ziemia się kręci wokół słońca – The earth moves round the sun.*, to takie stwierdzenie jest zawsze prawdziwe. Takie oczywiste prawdy wyrażamy czasem \longrightarrow PRESENT SIMPLE
 - Prawda naukowa
 - Prawda absolutna, niezmienna
 3. Jeżeli mówimy o czymś, co odbywa się zawsze i zgodnie z planem (np. *Pociąg odjeżdża o godzinie piątej. – The train leaves at five. Przedstawienie zaczyna się o godzinie siódmej. – The performance begins at seven.*), to użyjemy czasu \longrightarrow PRESENT SIMPLE
 - Czynność określona planem, harmonogramem
 4. Gdy opisujemy, co się dzieje na stadionie (np. *Kowalski prowadzi. – Kowalski is in the lead. Malinowski go wyprze-*
- Sprawozdania sportowe
 - Nagłówki w gazetach

dza. – *Malinowski comes from behind.*), a potem informujemy o tym w tytule artykułu prasowego (*Piotrowski wygrał wyścig!* – *Piotrowski wins the race!*), to chociaż mówimy o przeszłości, użyjemy czasu

PRESENT SIMPLE

Podobnie postąpimy, opisując w nagłówku przeszłą sytuację: *Kowalski zginął w pożarze.* – *Kowalski dies in a fire.*

5. Kiedy opisujemy jakąś przygodę lub ciekawą zdarzenie, które wystąpiły w przeszłości (np. *Weszliśmy do sklepu i zobaczyliśmy dwóch klientów i kierownika z rękami podniesionymi do góry.* (bo był to napad) – *We enter the shop and we see two customers and the manager with their hands up.*) lub gdy streszczamy książkę lub sztukę (np. *Mary pojechała do Londynu i spotkała Freda.* – *Mary goes to London and meets Fred.*), to żeby opowiadanie było żywe i intrygujące, użyjemy czasu

- Dodanie dramatyzmu opisowi sytuacji przeszłej
- Streszczenie książki, sztuki, filmu

PRESENT SIMPLE

6. Kiedy sporządzamy instrukcję obsługi sprzętu lub urządzenia (np. *Włóż monetę do otworu.* – *Put the coin into the slot.*), użyjemy czasu

- Instrukcja

PRESENT SIMPLE

7. Gdy mówimy o czymś, co stanie się w bardzo bliskiej przyszłości, o czymś, co zostało zaplanowane i często nie przez nas (np. *Pojadę jutro do Londynu.* – *I go to London tomorrow* lub *Tom zdaje jutro egzamin.* – *Tom takes the exam tomorrow.*), użyjemy czasu

- Czynność w bliskiej przyszłości, z góry zaplanowana

PRESENT SIMPLE

Jak tworzymy czas Present Simple?

Różnie z różnymi czasownikami. Czasowniki *be*, *have* mają swoją odmianę, modalne *can*, *must*, *may*, *should*, *will*, *ought to* – swoją odmianę (patrz s. 94), a czasowniki regularne i nieregularne – swoją, z tym że odmieniają się one jednakowo w czasie *Present Simple*.

Present Simple *to be* (być)

Affirmative Form – Forma twierdząca

<i>I am a student.</i>	<i>We</i>	} <i>are students.</i>
<i>You are a student.</i>	<i>You</i>	
<i>He</i>	} <i>is a student.</i>	
<i>She</i>		
<i>It</i>		
	<i>They</i>	

Interrogative Form – Forma pytająca

Tworzymy ją stosując szyk przestawny, tzn. orzeczenie przestawiamy przed podmiot.

<i>Am I a student?</i>	} <i>students?</i>
<i>Are you a student?</i>	
<i>Is</i>	
{ <i>he</i>	
{ <i>she</i>	
{ <i>It</i>	
<i>a student?</i>	<i>Are</i>
	{ <i>we</i>
	{ <i>you</i>
	{ <i>they</i>

Negative Form – Forma przecząca

Tworzymy ją wstawiając słówko **not** po czasowniku.

<i>I am not a student</i>	<i>We</i>	} <i>are not students.</i>
<i>You are not a student.</i>	<i>You</i>	
<i>He</i>	} <i>is not a student.</i>	
<i>She</i>		
<i>It</i>		
	<i>They</i>	

Czasownik **to be** ma też formę skróconą (*contracted form*) używaną zwłaszcza w mowie.

<i>I am a student. – I'm a student.</i>	<i>We're</i>	} <i>students.</i>
<i>You're a student.</i>	<i>You're</i>	
<i>He's</i>	} <i>a student.</i>	
<i>She's</i>		
<i>It's</i>		
	<i>They're</i>	

Negative Contracted Form – Skrócona forma przecząca

<i>I'm not a student.</i>	<i>We</i>	} <i>aren't students.</i>
<i>You aren't a student.</i>	<i>You</i>	
<i>He</i>	} <i>isn't a student.</i>	
<i>She</i>		
<i>It</i>		
	<i>They</i>	

Zachęcamy do lektury!